

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСНИКЪ

„Държавенъ вѣсникъ“

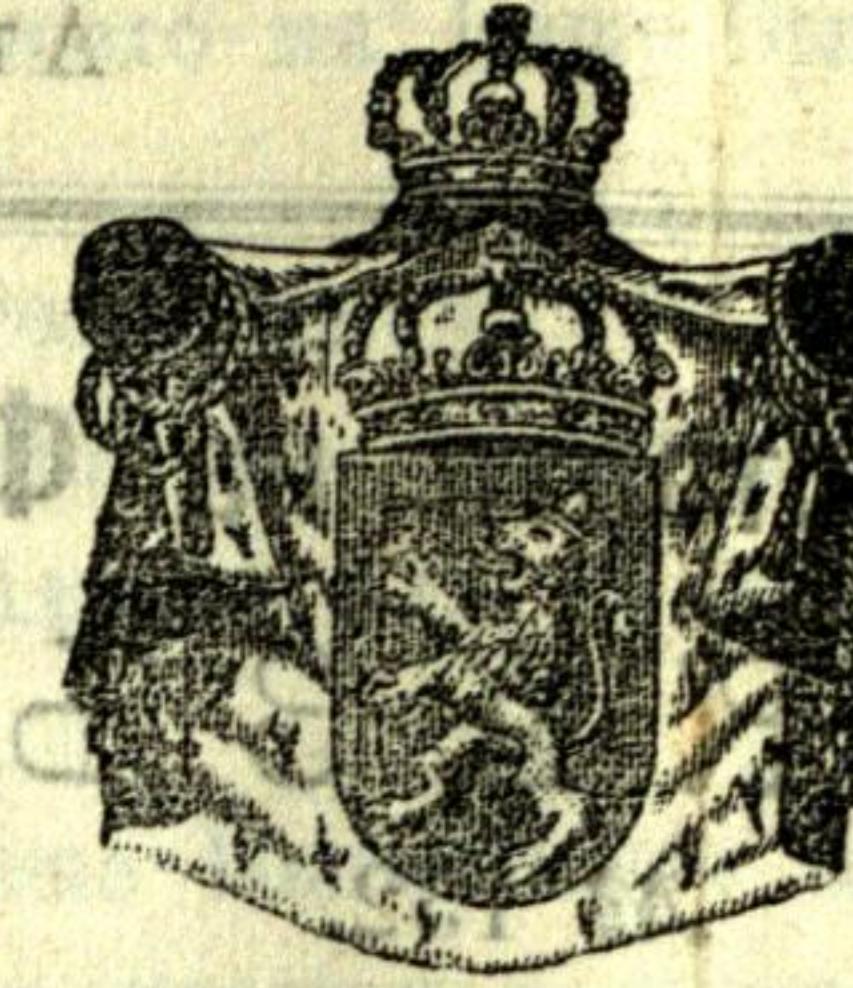
ще излѣза

за сега веднажъ въ седмицата:
въ Събота.

Парни писма

се испрашатъ

до м. к. буботинова
въ Министерството на Вътрешните Дѣла.



Цѣната на

„Държавенъ вѣсникъ“

за една година:

12 франка.

Единъ брой 25 сантима.

ЗА ОБЯВЛЕНИЯ

се плаща:

За единъ петиентъ редъ за първый
три пъти по 30 сант., а за всякий
послѣдующий — 20 сантима.

Година I.

Брой 7.

Софія, Събота 15 Септември 1879 г.

Съдържане: Указы по Министерството на Вътрешните Дѣла. — Докладъ отъ Министерството на Вътрешните Дѣла по упраздненіе Полиціймайстерската дѣлъностъ въ градъ Търново. — Указы по Министерството на Външните Дѣла. — Указы по Министерството на Просвещеніето. — Указы по Министерството на Финансътъ. — Указы по Министерство на Правосудіето. — Докладъ отъ Министерството на Правосудіето. — Окружни писма отъ Министерството на Вътрешните Дѣла. — Обявление отъ Главното Управление на Почтата. — Извѣстие отъ Министерството на Вътрешните Дѣла. — Призовка отъ Софийскій Окръженъ Съдъ. — Обявление отъ Орѣховскій Окръженъ Съдъ.

По Министерството на Вътрешните Дѣла.

Указъ.

№ 143.

Нѣй Александъръ I.

Съ Божія милостъ и народната воля.

Князъ на Българія.

По предложеніе на Нашътъ Министръ на Вътрешните Дѣла изложено въ докладъ му отъ 3-ї септември подъ № 2787. Постановихъ и постановлявамъ:

Ст. I. Да ся утвърдятъ въ занимаемътъ имъ сега дѣлности въ качествъ на инструктори по телеграфната часть, съ правдими които ся предоставени на чиновници отъ бывшето Гражданско Управление на Императорско-Российскій Комиссаръ и съ заплата по утвърденіетъ штатове отъ 21 Маі т. година:

Губернскій Секретарь Александъръ Головина за Управителъ на телеграфъ въ Княжеството съ заплата 9600 фр. въ годината;

Колежскій Секретарь Василій Арефьевъ за дѣловодителъ, съ правдими каквито има правитель на Канцелярія;

Коллежскій Регистраторъ Иванъ Незнамовъ за помощникъ на дѣлопроизводителъ;

Коллежскій Секретарь Владімиръ Рейхбергъ за Младши Чиновникъ за Особени поръчкенія;

Иванъ Врежевскій за Бухгалтеръ; Николай Уклезия старши Механикъ.

Ст. II. Да ся опредѣлятъ на телеграфното Управление съ заплата, съгласно съ указъ № 23:

Предѣдатель на Русчукскій Въззывенъ съдъ г. Никола Стойчовъ за да ся пригответъ да заеме дѣлността Директоръ на Пощитъ и Телеграфъ, съ заплата каквато ся дава на Началникъ на Отдѣленіе отъ 1-ї Септември т. год.;

Секретаръ на Русчукскій Въззывенъ Съдъ г. Иванъ Радевъ — за испльняющъ дѣлността на Дѣлопроизводителъ;

Г. Теодоръ Минковъ за испльняющъ дѣлността помощникъ на Дѣлопроизводителъ;

Секретаръ на Варненската Митица г. Симеонъ за испльняющъ дѣлността на Бухгалтеръ;

Г. Николай Бабаджіевъ за испльняющъ дѣлността на Младши Чиновникъ за особени поръчкенія;

Руско-Подданий Г. Карлъ Лебединскій за Старши Механикъ;

Г. Василій Костачъ за Надзиателъ на складътъ отъ Телеграфній материалъ.

Послѣднитъ шестъ чиновници да получаватъ жалованіето си отъ денътъ на постъпването имъ въ служба.

Ст. III. Да ся утвърдятъ въ дѣлноститъ чиновници състоящи на телеграфните станции, съ заплата съгласно съ утвърденіетъ штатове 21 Маі т. година:

Испльняющъ дѣлността на началици на станции отъ:

I-ї Класъ

Якъмъ Христовъ, Иванъ Тодоровъ, за испльняющи дѣлността на станционни началици, отъ:

II-ї Класъ

Оскаръ Штоффъ, Николай Бацаровъ, за испльняющи дѣлността на станционни началици отъ:

III-ї Класъ

Атанасій Бабалевъ, Николай Поповъ, Велико Михълковъ, Василій Бочеваровъ, Кирилъ Дряновскій, Димитрій Обретеновъ, Николай Николаевичъ, Димитрій Цаневъ, Димитрій Коларовъ, Иванъ Стояновичъ, Григорій Белизаревъ, Николай Трайковъ, Константинъ Михайловъ, Стефанъ Радославовъ, Михаилъ Момчиловъ, Иванъ Радиновъ.

Телеграфистъ II разрядъ Георгій Хетаджовъ, Гарбашъ Папазянъ.

III-ї разрядъ

Андрей Беровичъ, Иванъ Михайловъ, Божидаръ Вълковичъ, Василій Велевъ, Христо Милевъ, Иванъ Черешаровъ, Петъръ Милошевъ, Антонъ Паназооглу, Тиню Цанчевъ, Иванъ Дряновскій, Павелъ Алексіевичъ, Алоісъ Кунка, Петъръ Милковъ, Недѣлко Орешковъ, Русо Русовичъ, Георгій Бричковъ, Петъръ Чернєвъ, Константинъ Досевъ, Мила-Предичъ Радославовъ, Димитрій Трайковъ, Василій Котевъ, Василій Загоровъ, Иванъ Радевъ, Константинъ Поповичъ.

IV разрядъ

Юрданъ Поповъ, Павелъ Поповъ, Петъръ Томовъ, Петъръ Чернаплевъ, Иванъ Шивачевъ, Стерю-Кирю-Патиковъ, Коста Димитровъ, Иванъ Иліевъ, Василій Икономовъ, Боню Чердаровъ, Василій Поповъ, Иванъ Мариновъ, Николай Великовъ, Джекъ Белдъревъ, Димитрій Станчевъ, Александъръ Хаджіевъ, Павелъ Семерджиевъ, Цвѣтко Цоловъ, Христо Пипавскій, Николай Бояджиевъ, Филипъ Бояджиевъ, Спиридонъ Недевски, Емануилъ Штиловъ, Николай Беровичъ, Петъръ Шишковъ, Михаилъ Константиновъ, Христо Ниновъ, Петъръ Нановъ, Димитрій Поповъ, Димитрій Ивановъ, Иванъ Добревъ, Савва Великовъ, Василій Писаровъ, Христо Киневъ, Теодоръ Ташевъ, Николай Магерановъ, Спиридонъ Радевъ, Мина Крившикова, Мина Владімировъ, Иванъ Гарабедъ, Радонъ Николаевъ, Попъ Константиновъ, Христо Хрулевъ, Иванъ Брычковъ, Христо Ангеловъ, Теодоръ Първановъ, Димо Петровъ, Савва Михайловъ, Пейко Ценковъ, Проданъ Продановъ, Атанасъ Стойковъ, Антонъ Койчовъ, Манолъ Маноловъ, Петъръ Ташевъ, Георгій Михайловъ, Иванъ Шоповъ, Янко Савовъ, Ангелъ Ангеловъ.

Надглежда читъ:

Маринъ Станевъ, Николай Теодоровъ, Христофоръ Бончаковъ, Върбанъ Пенковъ, Димитрій Ивановъ, Георгій Вълчовъ, Бончо Атанасовъ, Спиридонъ Кузмінъ, Анастасъ Щербановъ, Цѣко Ивановъ, Павелъ Буюклиевъ, Маринъ Петковъ, Добре Стефановъ, Петъръ Иліевъ, Стефанъ Писаловъ, Александъръ Тимотеевъ, Теодоръ Корчевъ, Иванъ Петровъ, Трайко Ангеловъ, Петъръ Николаевъ, Ила Икономовъ, Василій Великовъ, Николай Михайловъ, Петъръ Христовъ, Стефанъ Вълковъ, Василій Райковъ, Петко Пейковъ, Димитрій Димитровъ, Димитрій Ангеловъ, Николай Димитровъ, Марко Ивановъ, Енчо Ивановъ.

Ст. 4. Нашътъ Министръ на Външните Дѣла ся натоварва съ испльненето на настоящітъ Указъ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ, въ Софія, на 5-ї септември 1879 година.

На първообразното подписано:

Александъръ.

Приподписано: Министръ на Външните Дѣла
Ө. Бурмовъ.

Съ Указъ отъ 5-ї августъ

125, опредѣли ся да ся даде пособие на служащите при Министерството на Външните Дѣла, а именно: на Началникъ на строителното Отдѣление Инженера Г. Коиткина, на Инженеръ за особени поръчки Г. Павла Бергштрессера и на Началникъ на църквено-приходската служба Г. Садватора Маджія, всякому въ размѣръ на мѣсячната му заплата, за пътни разноски по издаването имъ въ Софія и за първо устройство.

Съ Указъ отъ 5-ї септември подъ № 146 Г-нъ Кекеровъ ся назначи на дѣлността Софийскій Полкъ-цимайстеръ.

Докладъ до князъ.

№ 2659.

Господарю!

Въ градъ Търново има учредена, както и въ другите губернски градове, дѣлностъ на Полиціймайстеръ и на неговъ помощникъ приставъ.

Като вземамъ предъ видъ че този градъ не е голъмъ и е външненъ и че въ много други градове окръжни като този градъ, полицейската служба ся успѣшно извършила отъ Окръжния Началникъ, мысли, съгласно съ рапортъ отъ Губернаторъ по този предметъ, че дѣлността на Полиціймайстеръ въ Търново могла бы да ся упраздни безъ всякъвъ вредъ за градската полицейска служба, особено же като ся остави существуващата сега дѣлностъ на приставъ за градъ.

За това смыка да предложъ на Ваше Высочество да упраздни дѣлността на Полиціймайстеръ въ Търново като оставите дѣлността на приставъ, който да има да извърши градската полицейска служба съ зависимостъ отъ мѣстнітъ Окр. Началникъ.

Ако Ваше Высочество одобрявате това предложеніе, можъ да подпишете приложеній тутка Указъ.

Софія, 27-ї августъ 1879 год.

Съмъ Господарю,
На Ваше Высочество най покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ
Министръ на Външните Дѣла Ө. Бурмовъ.

По Министерството на Външните Дѣла.

Съ Указъ подъ № 172 отъ 4-ї септември 1879 год. споредъ докладъ на Г-нъ Министръ на Външните Дѣла подъ № 19 отъ 31-ї миньлъ августъ ся назначава:

Карабетъ Ерамовъ, Армянинъ Руски подданикъ, за преводчикъ съ условие въ Министерството на Външните Дѣла за да превожда разни документи отъ Турскій на Французскій язъкъ.

Съ Указъ подъ № 173 отъ 4-ї септември споредъ докладъ на Г-нъ Министръ на Външните Дѣла подъ № 20 ся назначава:

Кирякъ Цанковъ за пръвъ Секретарь при Агентството на Княжеството въ Цариградъ, съ годишина плата шестъ хиляди франка.

Съ Указъ подъ № 174 отъ 4-ї септември споредъ докладъ на Г-нъ Министръ на Външните Дѣла подъ № 21 ся назначава:

Александъръ К. Людекановъ за помощникъ на Секретарь при Агентството на Княжеството въ Цариградъ съ годишина заплата (4000) четири хиляди франка.

Николай Геновичъ за канцеларскій дѣловодителъ при еждото Агентство съ годишина заплата (3000) три хиляди франка.

Съ Указъ подъ № 175 отъ 4-ї септември споредъ докладъ на Г-нъ Министръ на Външните Дѣла отъ еждъ день, назначава ся:

Иванъ Панайотовъ за чиновникъ въ Варненската Губернаторска канцелария за корреспонденція между Губернаторъ и пребывающи тамъ консули, съ годишина заплата (3600) три хиляди и шестъ стотини франка.

Същата годишина заплата ся опредѣлява и на Д. Каракайловъ, чиновникъ въ Рущукската Губернаторска кан-

По Министерството на Правосъддите.

Указъ.

№ 135.

Най Александър I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

Споредъ Докладъ на Нашът Министър на Правосъддите подъ № 14, отъ 28-и август 1879 година.

Постановихъ и постановявамъ:

Ст. I. Да назначимъ членове въ Комисията „за възвръщане на мусулманското население въ недвижимите имущества“ въ гр. Х. О. Пазарджикъ: Иванъ Цончевъ и Арифъ Ага на място Иванъ Георгиевъ и Заатъ Ходжа които ся уволняватъ.

Ст. 2. Нашът Министър на Правосъддите ся натоварва съ испълнението на настоящий Указъ.

Издаденъ въ Нашът Дворецъ, въ София, на 29-и август 1879 година.

Нъ първообразното подписано:

Александър.

Принесено: Министър на Правосъддите

Д. Грековъ.

Указъ.

№ 141.

Съ Божия милост и волята народна

Князъ на България.

Споредъ Докладъ на Нашът Министър на Правосъддите подъ № 15 отъ 3-и септември 1879 год.

Постановихъ и постановявамъ:

Ст. I. Да назначимъ за членове на Софийския Апелативен Съдъ: Александра Димитренко и Илия Цанова, бывши предсъдатели на Видинския Губернски Съдъ.

Ст. II. Да назначимъ бывши членъ на Рущукския Апелативен Съдъ Василъ Мишайковъ за предсъдател на съдъ.

Ст. III. Да назначимъ за членове на Рущукския Апелативен Съдъ: Андрей Маноловъ бывши членъ на Търновския губернски Съдъ, Василъ Димитровъ, бывши членъ на Варненския губернски Съдъ и Николай Минковъ, бывши членъ на Рущукския Окръжъ Съдъ.

Ст. IV. Да назначимъ Никола Михайловския за предсъдател на Търновския Окръжъ Съдъ, на място Атанаса Андреева, който ся назначава за членъ на истый Съдъ, на място Атанаса Гарванова, който си даде отставката.

Ст. V. Да назначимъ Георгия Г. Щукова за предсъдател на Никополския Окръжъ Съдъ на място Кирилла Василъева, който си даде отставката.

Ст. VI. Да назначимъ Нанаёта Чалкова за членъ на Силистренския Окръжъ Съдъ, на място Марина Тихчева, когото уволнявамъ.

Ст. VII. Да назначимъ Илия Пчеларова за членъ на Видинския Окръжъ Съдъ на място Александра Цановица, който ся уволнява.

Ст. VIII. Да уволнимъ отъ длъжност досегашният членъ на Плевенския Окръжъ Съдъ Ивана Митанова.

Ст. IX. Да назначимъ Димитра Маринова, предсъдател на Балчикския Окръжъ Съдъ, въ истото качество въ Силистренския Окръжъ Съдъ, на място Петра Станчева, който си даде отставката.

Ст. X. Да уволнимъ Ивана Златина, предсъдател на Габровския Окръжъ Съдъ и Станча Цонева, членъ на истый Съдъ, по причина на истый Съдъ.

Ст. XI. Да назначимъ Георгия Д. Мицнева за членъ на Габровския Окръжъ Съдъ на място Станча Цонева, когото уволнявамъ.

Ст. XII. Да назначимъ Христа Златева Груева за предсъдател на Османъ-Пазарския Окръжъ Съдъ, на място Михайла Паническия.

Ст. XIII. Нашът Министър на Правосъддите ся натоварва съ испълнението на настоящий Указъ.

Издаденъ въ Нашът Дворецъ, въ София, на 3-и септември 1879 година.

На първообразното подписано:

Александър.

Принесено: Министър на Правосъддите

Д. Грековъ.

Докладъ до Князъ.

№ 14.

Господарю!

Варненския Губернаторъ презъ отношението му отъ 24 август подъ № 3972 представлява че двама отъ назначениетъ членове въ комисията „за възвръщане на мусулманското население въ недвижимите му

имущества“ въ градът Х. О. Пазарджикъ: Иванъ Георгиевъ и Заатъ Ходжа по причини доста уважителни не могатъ да участвуватъ въ заседанието на комисията и, въ истото отношение представляватъ други двъ лица чрезъ които могатъ да ся замѣстятъ гореупомянутите, то можъ най покорно за разрешението на Ваше Высочество за следующите назначения:

Ст. I. Да благоволите да ся назначатъ за членове на реченната комисия въ градът Х. О. Пазарджикъ Иванъ Цончевъ и Арифъ Ага на място Иванъ Георгиевъ и Заатъ Ходжа.

Ст. II. Ако Ваше Высочество благоволите да подтвърдите това мое предложение можъ Ви да подпишете Указъ за тия назначения.

София, 29-и август 1879 г.

Съмъ, Господарю, съгласенъ да подпиша Указъ за Ваше Высочество най покоренъ служител и въренъ подданикъ

Министър на Правосъддите Д. Грековъ.

Докладъ до Князъ.

№ 15.

Господарю,

Най покорно можъ за разрешението на Ваше Высочество за следующите назначения:

Ст. I. Да благоволите да ся назначатъ за членове на Софийския Апелативен Съдъ: Александра Димитренко и Илия Цанова, бывши предсъдатели на Видинския Губернски Съдъ.

Ст. II. Да благоволите да ся назначи, бывши членъ на Рущукския Апелативен Съдъ Василъ Мишайковъ за предсъдател на съдъ.

Ст. III. Да благоволите да ся назначатъ за членове на Рущукския Апелативен Съдъ: Андрей Маноловъ бывши членъ на Търновския губернски Съдъ, Василъ Димитровъ, бывши членъ на Варненския губернски Съдъ и Николай Минковъ, бывши членъ на Рущукския Окръжъ Съдъ.

Ст. IV. Да благоволите да ся назначи Никола Михайловския за предсъдател на Търновския Окръжъ Съдъ на място Атанаса Андреева, който ся назначава за членъ на истый Съдъ, на място Атанаса Гарванова, който си даде отставката.

Ст. V. Да благоволите да ся назначи Георгий Г. Щуковъ за предсъдател на Никополския Окръжъ Съдъ на място Кирилла Василъева, който си даде отставката.

Ст. VI. Да благоволите да ся назначи Панаётъ Чалковъ за членъ на Силистренския Окръжъ Съдъ на място Марина Тихчева, който ся уволнява по причина на неблаговидните му постъпъци въ времето кога е бълъ като членъ на Провадийския Окръжъ Съдъ.

Ст. VII. Да благоволите да ся назначи Илия Пчеларовъ за членъ на Видинския Окръжъ Съдъ на място Александра Поповица, който ся уволнява.

Ст. VIII. Да благоволите да уволните отъ длъжност, досегашният членъ на Плевенския Окръжъ Съдъ Ивана Митанова.

Ст. IX. Да благоволите да ся назначи Димитър Мариновъ, предсъдател на Балчикския Окръжъ Съдъ, въ истото качество въ Силистренския Окръжъ Съдъ на място Петра Станчева, който си даде отставката.

Ст. X. Да благоволите да уволните Ивана Златина, предсъдател на Габровския Окръжъ Съдъ и Станча Цонева, членъ на истый Съдъ, по причина, че тъзи двама склонни прийтъ извънредно дѣятелно участие въ политически агитации и ся простиратъ до тамъ щото той не можъ да вложватъ единакво довѣрие на тъжащите ся, които могатъ да иматъ различни политически убѣждения. Такова поведение отъ тъхни страна не е никакъ съобразно съ законъ на съдъ и силно поколебавътъ довѣрето къмъ съдебните учреждения на страната.

Ст. XI. Да благоволите да назначите Георгия Д. Мицневъ за членъ на Габровския Окръжъ Съдъ на място Станча Цонева, който ся уволнява.

Ст. XII. Да благоволите да назначите Христа Златева Груева за предсъдател на Османъ-Пазарския Окръжъ Съдъ, на място Михайла Паническия.

Ст. XIII. Нашът Министър на Правосъддите ся на-

товарва съ испълнението на настоящий Указъ.

Издаденъ въ Нашът Дворецъ, въ София, на 3-и

септември 1879 година.

На първообразното подписано:

Александър.

Принесено: Министър на Правосъддите

Д. Грековъ.

Отъ Министерството на Външните

Дѣла.

Окръжно Писмо.

№ 2734.

Господине Губернаторе!

Понеже лошавото състояние на шоссетата въ Княжеството изиска почти на всяка дѣла поправяне и това поправяне, съгласно съ съществуващите още при турското владичество обычай, потвърденъ съ не единократни распореждания на бывши Имп. Росс. Комисаръ, требва да ся извърши и сега отъ мястните жители съ натурална повинност, то за да ся извърши неправилното повъркане на жителите за испълнение реченната повинност и за да ся устраниятъ недоразуменията които може да ся породятъ въ този случай, можъ ви, Господине Губернаторе, да ся распоредите, щото, когато ся повъркатъ жителите да испълняватъ натуралната повинност за поправяне на пътищата, дължностните лица да взематъ за ръководство доблизходенъ Временни Правила, до гдѣ ся изработи и одобри някой нов законъ за поправяне на пътищата и отъ него съществуващите сега:

1) За испълняване натуралната повинност за поправяне на шоссетата ся повърватъ всичките жители отъ селата и градищата, расположени отъ всяка страна на шоссето, не по далечъ отъ 4 часа разстояние т. е. 20 версти. По този начинъ обязанността за исправление на шоссетата ще ся възлага върху жителите на селата расположени върху пространство на 40 версти отъ шоссето.

2) Окръжните съвети на всякий мясяцъ трябва да съставятъ подробни вѣдомости на такова количество работници, каквото всяко село може да извади безъ ущербъ за благосъстоянието на общността. При съставянето на вѣдомости требва особено да ся иматъ предъ видъ полски работи, които не требва да страдаятъ отъ испълняването на натуралната пътна повинност. Тези вѣдомости ся представятъ отъ Г. Г. Губернаторъ къмъ 30 числа на всякий мясяцъ въ Отделението за пътищата при Министерството на Външните Дѣла. Най-малкото нормално число работници, които ще ся изваждатъ отъ всяко село, е 10 человѣка на 100 жители.

3. Женитѣ, дѣти до 14 години и старци отъ 60 години на горѣ не ся възискатъ да извършватъ тая повинност.

4. Губернскиятъ техникъ или инспекторъ на пътищата, като заяви че е необходимо да ся поправи пътъ шоссе въ извѣстни място, Губернаторъ е длъженъ да направи распореждане чрезъ Окръжните Съвети, да ся прати за работенъ количество работници, което не требва да преминава числото показано въ мясячната вѣдомост на Окръжните Съвети.

5. Понеже сега, поради търдъ лошавото състояние на пътищата, работниците за направянието имъ не могатъ да бѫдатъ равномѣрно разпределени по всичкото имъ протяжение, а требва да бѫдатъ съредоточени въ отдалечните, най-лончави и трудни място, защото бѫденьето на участъкъ на шоссетата на участъкъ за поправяне, съответствено съ числото на работниците отъ всяко село, бы станало тяжко бремя за никой отъ тѣхъ, когато на други ще ся надали участъкъ, гдѣто требва незначителенъ трудъ за исправянието имъ, то работниците требва да ся провождатъ само въ тѣзи място които покажатъ Губернскиятъ техники. Бѫденьето на пътищата на участъкъ споредъ селата, така що всяко село да носи отговорността за поправянието на участъкъ, що му ся пада ще ся направи търдъ скоро, когато всичкото шоссе ще ся приведе въ надлежния видъ ище остане само текъщето нормално поправяне.

6. Окръжните Съвети, като приематъ предписане отъ Губернаторъ, обръщатъ ся къмъ общинските Съвети съ искане работници за поправяне на шоссетата. При това работници требва да ся назначаватъ преди членъ из домочадци въ които има няколко способни за работене лица.

7. Работниците отъ всяко село ся назначаватъ за щъла недѣля т. е. за шестъ дена. Постъпъ искането на това време тѣ ся вършатъ у дома си и ся замѣстяватъ съ други тѣхи единоселци. За да ся извѣгне губене време, работниците требва да носятъ съ себе си хлѣбъ и ядене за щъла недѣля; и по въвъкви място съобразене за села които не ся далеко отъ мястото на работата, промъненето на работниците може да става презъ три дена.

8. Работниците требва да излѣзватъ за работа съ всичките инструменти, каквото иматъ за исправене на пътищата.

9. Губернскиятъ техники ся длъжни да показватъ на работниците какъ да вършатъ работата и всяки не дѣленъ денъ да явяватъ на Губернаторъ за числото на работниците които ся е имало презъ минулата седмица,

а Губернаторът отъ своя страна да явява на строителното отдѣлението въ Министерството.

10. Относително колата за пътната повинност треба да ся вардять същите правила, както и за работниците; най-малкото число кола, което всяко село требва да извади, е две.

11. За наглеждане редът, независимо отъ десетниците които нагледватъ върху правилното произвождане на работите, требва да ся намиратъ и жандарми.

Изложениятъ горѣ правила, Господине Губернаторе, може да приемете за ръководство и да ги съобщите на Окръжните Съвети за испълнение.

Приемете, Господине Губернаторе, увѣрене въ моето почитане.

Софія, 1-ый септември 1879 година.

Министър на Вътрешните Дѣла

О. Бурмовъ

Окръжно писмо.

до Губернаторът.

Господине Губернаторе,

Притиска, безъ съмѣни, и въсъ, както и всяко здравомыслиѧщаго и искренняго Българиа, скърбта отъ нечаканното явене посрѣдъ настъ на което съ съжалѣніе гледать всичките прѣтели на Българиа и ревнители на напредътъ и на истинната свобода. Щомъ нашето презъ цѣлы вѣкове злополучно отечество ся освободи, по Божія милост, отъ тежкото иго, ся надари съ широки свободолюбиви наредби и ся сдоби съ собственно единокрѣвно правителство, ето че ся обади извѣти съ злокобно скърданье опаснѣйтъ червей на раздорътъ, който въ старыѣ времена съсыпа нашето царство и ни наложи пятивѣково робство и който на всичкѣ съ появяваньето си е спираль развитието на народътъ и ставалъ причина на нещастіята имъ. Живѣлъ ли е въ настъ спотаенно този червей или той е естественно явене на нѣкои народни организмы при извѣстни условия, то е за настъ безразлично. Стига ни гдѣто чувамъ вѣче гласътъ му и знаемъ че той вѣче почна работата си.

„И нѣй смы като тѣхъ, защо да не смы нѣй на мѣстото имъ?“ си помыслиха нѣкои, и ето щомъ ся състави първото българско правителство, на утрѣо завѣка и завиха съ всевъзможни гласове противъ това правителство.

И съ това неистово вѣкане тѣ ся не благодариха. Ползующещия отъ свободата предоставена на гражданетъ отъ Конституціята да ся събиратъ за обсѫждане всякакви предмети, тѣ сполучиха, съ подълговане и обѣщане и, речи, съ престилно измамване, да събератъ тукъ тамъ по стотина души, съ цѣль да могатъ, съ едно превратно изображене на работите и подигане на страститъ, да распалятъ народътъ и да го възмутятъ противъ законното правителство на страната. И така първото приспособление у насъ на свободата за събиранье бѣ не обсѫждане нѣкои вѣпроси за подобрене нѣкоя отрасль отъ производителнѣтъ силы на земята, не размѣщенѣе, напримѣръ, върху развитието на търговията, на земедѣліето, на скотоводството, или върху другиѣ нѣкои отъ животрепещущиѣ за благосъстоянїето на населението вѣпроси, които всякога по добре ся разискватъ възъ самото мѣсто и отъ самитѣ мѣстни жители, не размѣщенѣе, повторяме, върху такива вѣпроси, а възмущенѣе противъ учредената възъ основаніе отъ конституціята властъ, укоры и израженіе на негодоване срѣчу поставленыетъ въ тази властъ лица, щомъ ся тѣ опредѣлиха. Такива движенія могатъ въ най-късъ време да докаратъ държавицата ни, която е сега въ лютцица, до странна погибель. Всичките доброжелатели на народъ, всичките прѣтели и ревнители на истинната свобода ся дѣлбоко наскърбени наистинца че първото ни обѣщане въ независимостъ и самостоятелностъ роди у насъ стремленіе за разложение, че първото у насъ водворене на свободолюбиви наредби и на единокрѣвно правителство поведе къмъ подкопаване редътъ, къмъ разрушение на властта и къмъ унищожене всяка іерархическа подчиненостъ.

Нѣ нашитъ доброжелатели и прѣтели на свободата могатъ еще да ся утѣшатъ. Здравомыслето и

способността на наше народъ за свободенъ политический животъ ся достатъчно заяви, защото ако гласовете на агитаторытъ, които хитро умѣятъ да покрываютъ съ булото на патріотизъ корыстолюбивите и низкиятъ си стремленія, и да намѣриха тукъ тамъ отзъвъ въ нѣкои слаби и неопытни умове, нѣщо което никакъ не е чудно, не е ли отъ друга страна утѣшителенъ и пъленъ съ добры надежди признакъ че населението на нашите градища, гдѣто има еще мнозина непросвѣтени людъ които лесно бы могли да ся увлекатъ въ лошъ путь, благодареніе на свободното поле и безпрепятственно пропагандиране съ което ся ползуватъ разваленитъ хора, може върно да разумѣе тѣхните намѣренія и оценъти тѣхните стремленія? Нѣ смутителитъ като не виждаха никаква преграда, никакво обуздане срѣчу разрушителните имъ стремленія, а отъ друга страна не сполучаха желаемото посрѣдъ градските населенія, организоваха пропаганда която да действува вѣче не посрѣдъ тѣя по разумни и неподатливи на тѣхното приканване и прищепване населенія, а посрѣдъ простодушнитъ и невинни селяне.

На тия послѣдниятъ сега всички и на широко ся вдѣлбява въ умовете че ужъ сегашното правителство състоило отъ хора съ стремленія пълно чорбаджийски, че то имало намѣреніе да натовари селяните съ голѣмы и съсънителни данъци, а отъ друга страна да намали данъкътъ на градовете, че то искало да стѣсни свободата, за да сѣдне възъ вратъ на всички народъ и да чорбаджува, и пр. и пр. Такива организованни агитации противъ учреденото правителство ся преслѣдуватъ и наказватъ, въ името на общественното спокойствиѣ и на законътъ, въ страни много повече напреднали въ цивилизациата и закрѣпихли въ гражданския редъ отъ колкото наша Българиа. Колко повече тѣ ся за осажддане и преслѣдане въ една нова и неразвита държава, гдѣто потребните закони още не ся изработени и введені, редътъ не е вдѣланъ и подчинеността спрямо новытъ власти неутвърдена; колко това раздвоене въ народътъ и волнене може зловредно да повлияе върху бѫдѫщето развитие на нашата държава и колко на далечъ то оттика испѣлненіето на нейната задача, всякий отъ неразваленитъ и здравомыслиѧщи наши съотечественници ясно види.

Мнозина отъ послѣдниятъ желаятъ Княжеското правителство да ся покаже, въ името на редътъ и на бѫдѫщето на отечеството, строго къмъ агитаторытъ и да земнѣ дѣятелни мѣрки противъ тїя подкопатели на спокойствието, противъ тїя проповѣдници на анархія и на възмущенія.

Княжеското правителство убѣждено обаче че народътъ по здравомыслето си което го отличава и което го е много паки предувадѣло отъ измамваніата и подългованіата на различни лъжепроповѣдници и смутители, ще разумѣе и въ този случай да ги познае и да не дава на тѣхните зловредни и злонамѣренни внушенія ухо, намира за по цѣлесъобразно най напредъ да ся обѣрне съ слово къмъ всичките благоразумни съотечественници за предуваденіе народътъ отъ смутителитъ, като въ истото време внимателно бди върху всичките имъ дѣйствія и бѫде всяка минута готово да испълни обязанностите си. То е твърдо увѣрено, че Българскій народъ, ръководимъ отъ здравомыслето си и наученъ отъ злочестътъ уроци на преминалата си исторія, ще отхвърли съ негодоване внушеніята на раздорниците и ще предпочете единството и съгласието, а не раздвоенето и раздорътъ. Примѣрътъ на нѣкои близки намъ държавици, гдѣто партитътъ, гонящецъ и хулящецъ една друга, оттинаха тїя държавици много наядъ и не имъ дадоха да видятъ спокойствието и благоденствието което можеха за малко време да достигнатъ по щастливото положеніе на земитѣ имъ и естествената даровитостъ на населеніята имъ, велегласно указва на всякий искренъ патріотъ и неразваленъ гражданинъ обязанностите му въ първото поченване на самостоятелнѣи граждански животъ.

Да внимавамъ всички, Господине Губернаторе, да испѣлнимъ съвѣтно всички длѣжностите си и да ги испѣлнимъ преимуществено сега когато очитъ на всичка Европа ся обрнаты къмъ настъ и всички гледатъ какво употребене ще направимъ отъ дарованната ни свобода, лошо или добро, и достойни ли смы нѣй за нея или не, смы ли нѣй най послѣ елементъ за редъ, спокойствиѣ и цивилизациѣ въ прочутъ този Вѣстокъ, или смы сѫщо несгодни и недостойни както и напрещнитъ владѣтели на това място, които всички свѣтъ осуди.

Да помнимъ таоже че съмътъ, което хвърлимъ въ началото, ще роди плодъ не за настъ само, но и за всичките бѫдѫщи поколѣнія, които, ако то е добро, ще ны благославятъ и напротивъ, ако то не е добро и тѣмъ имъ ся падне да жънатъ плодове горчиви и отровни, ще ны проклинаватъ.

Софія, 8-ый септември 1879 година.

Министър на Вътрешните Дѣла О. Бурмовъ.

Обявление.

Главното Пощенско Управление, обявлява съ настоящето, че въ Градовете Ловеч и Тутраканъ (Тургуткай) ся откри Пощенско Отдѣлениe при телеграфната станція, за прѣмане и раздаване на всяка кореспонденция, съ исклучене на оазисъ обявена пънна.

Софія, 7-ый септември 1879 година.

Началникъ на Главното Пощенско Управление

Ст. Парушевъ.

Извѣстие.

Канцеляріята на Министерството на Вътрешните Дѣла има нужда отъ 4 писцы калиграфи. Ония които желаятъ да ся опредѣлятъ такива въ нея, приглашаватъ ся съ настоящето да ся отнесатъ до менъ колкото е възможно по-скоро. Мѣсячната заплата е 150 фр. на всяко.

Софія, 12-ый септември 1879 год.

Главенъ Секретарь Д. Великынъ.

Призовка.

№ 518.

Софийскій Окръженъ Съдъ, на основане на ст. ст. 249, 253 и 115 § 2 отъ Вр. Съд. Правила, призовава Мустафа ефенди, бывшій Софийскій жителъ, сега забѣгната въ Цариградъ, да ся представи въ заалата на заѣданіята му, най-късно до 4 мѣсѣца отъ публикуването на тази призовка, за да отговори на предявеното срѣщо него заявление отъ Софийскій жителъ Руфада за разчистяване на съдружническите имъ сѣмѣтки съ Фархи. Въ противъ случаѣ Съдътъ, съгласно съ 254 ст. отъ Вр. Съд. Правила, ще даде ходъ на дѣлото въ негово отсѫтствиѣ.

Софія, 7-ый септември 1879 год.

Предѣдатель Н. Сукарьовъ.

Секретарь А. Свакаревъ.

Обявление.

№ 206.

Тома Младеновъ правителственъ членъ на Орѣховскій Окръженъ Съдъ, на основане на 455 статья отъ Вр. Правила за Градското Съдопроизводство обявлява, че на 8-ый септември 1879 год. въ салата на Орѣховскій Окръженъ Съдъ, ще ся почне публичната проданъ на недвижимото имъщество принадлежащо на Орѣховскій жителъ Хаджи Мехмедъ Бенли и състояще ся отъ:

I. Една воденица съ три камъка и съ място отъ шестъ уврата. Тази воденица е направена отъ камъкъ, покрита съ шинди и работи; въ двадесъти и четири часа единъ камъкъ дава доходъ два шиника (мери).

II. Една воденица тоже съ три камъка разватена и съ място отъ единъ увратъ. И двѣтъ воденици ся напираятъ на рѣката Скъть иматъ два яза и два поязове.

III. Една ливада въ съсѣдство съ вадата, пространство около триста уврата.

IV. Една ливада при нусерътъ на калето и дивата лоза, пространство около триста и двадесъти и три уврата.

V. Една ливада съ граници кладенецъ и отъ двѣтъ страни Скъть, пространство около сто и петъдесъти и три уврата.

VI. Една ливада (садина называема) граничи Галишкиятъ пакъ, могилата, горуница и Цаловата ливада пространство около сто и петдесъти дупома.

VII. Една нива граничи съ язътъ, вадата и яма, пространство около четири уврата.

VIII. Една нива при водечнѣтъ пакъ пространство около сто уврата.

IX. Една нива граничи съ Галишката межда, Липинишкый шумакъ, Орѣховскій пакъ, телографътъ и Тиновата ливада съ пространство около хиляда и сто и шестдесъти и три уврата.

Едната четвъртъ отъ описаните имъщества ще ся продава за дългътъ му на Фатиме Мехмедова възъ основане на Испълнителнѣтъ листъ издаденъ отъ бывшій Видинскій Съдебенъ Съдъ отъ 23-ий юли 1878 год. подъ № 234.

Описанътъ имътъ е въ споръ съ селото Алтимиръ.

Продажбата ще почне на $\frac{1}{4}$ отъ описаното имъщество отъ гроша хиляда № 1000.

Книгите относящи до продаваемътъ имътъ ся отворени всякий денъ, освѣнъ въ празници, въ канцеляріята на Орѣховскій Съдъ.

Орѣхово, 7-ый юли 1879 год.

Тома Младеновъ.

София, Среда 19 Септември 1879 г.

Съдържане: Княжеска Прокламация по случай на отиването на Нег. Высочество Князъ да направи посещение на Румънския Князъ. — Указ по Министъ на Външните Дѣла. — Докладъ отъ Министерството на Външните Дѣла. — Указъ по Министерството на Вътрешните Дѣла съ който са утвърждава Правилникъ за устройството на фелдшерските училища изработенъ отъ Медицинския Съветъ. — Указы по Министерството на Финансите. — Указы по Военното Министерство. — Приговоръ на Временниятъ Полевой Воененъ Съдъ. — Окражни писма отъ Министерството на Вътрешните Дѣла. — Списъкъ на Паричната Корреспонденция, която са изпиши въ Гл. Пощенско Упр. поради не намиранието на Адресатъ. — Обявление отъ Генералното Сърбско Консулство въ София. — Призовки отъ Окражниятъ Съдъ: Севлиевски, Свищовски, Разградски, Оръховски, Плевенски, Домско-Български, Берковски. — Обявление отъ Главното Пощенско Управление. — Извѣстие отъ Администрацията на Вѣстникъ. — Печатни погрѣшки.

Княжеска Прокламация. Най Александъръ I.

Съ Божия милост и народната воля
Князъ на България.

Обявявамъ на всичките Наши вѣрноподданны че, като имамъ да направимъ посещение на дружественый и съсѣдній Намъ Румънски Князъ, Най ще изѣземъ за тая цѣль изъ Нашата Държава на септември осемнадесетъ и ще изѣземъ пакъ на двадесетъ вторы отъ сѫщій мѣсяцъ. За времето на това Наше отсѫтствие изъ Държавата, Най, съгласно съ 19 статія отъ Конституціята, назначавамъ за Нашъ Намѣстникъ Предсѣдателъ на Министерския Съветъ, Господина Ф. Бурмова.

Издадено въ градъ Русчукъ, на тысяча осемъ стотинъ и седемдесетъ и девето лѣто, септември седемнадесетъ.

На първообразното подписано:

Александъръ.

По Министерството на Външните Дѣла. Указъ.

№ 137.

Най Александъръ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

Като взехъ предъ видъ докладъ на Нашъ Министъ на Външните Дѣла и Исповѣданіята отъ 27-ти августъ т. година подъ № 15 относително до заслугите на Йеромонаха Неофита Рилскаго за българската книжнина и образованіе, постановихъ и постановихъ:

Ст. I. Да ся отпушнатъ на Йеромонаха Неофита двѣ хиляди франки единовременно пособие отъ сумата, назначена въ бюджетъ на настоящата година за подпомаганіе на престарѣли и неспособни къмъ служба духовни лица.

Ст. II. Испълненіето на настоящий Указъ, възлагамъ на Нашъ Министъ на Външните Дѣла и Исповѣданіята.

Издаденъ въ Нашъ Дворецъ, въ София, на 27-ти августъ 1879 година.

На първообразното подписано:

Александъръ.

Приподписано: Министъ на Външните Дѣла и Исповѣданіята
М. Балабановъ.

ДОКЛАДЪ ДО КНЯЗЪТЪ. № 15.

Господарю!

Въ Рилската обител Святаго Прѣпод. Йоанна живѣ отъ години, между другитѣ братя, и единъ старъ Йеромонахъ, на имя Неофитъ. Негово Преподобие отецъ Неофитъ, отъ младѣтъ си още години е посвятилъ животъ си въ служение на църквата и на народътъ. Той е билъ полезенъ въ всяко отношение и плодотворенъ народенъ учитель въ много мяста на отечеството ни. Той е написалъ нѣколко полезни съчинения и е спомогналъ твърдѣ много за възраждането и за образоването на сегашнѣтъ ни писменни языци. Той е билъ истински проповѣдникъ на словото Божие и мѣдръ подвигателъ на народото ни самосвѣтиване. Отъ години на самъ, той ся е оттеглилъ въ Священната Рилска обител и тамъ, при точното испълненіе на всичките си монашески и священни длѣжности, той посвѣщава старѣтъ си дни на славянско-църковната наша писменност. Между другото, той тщательно ся занимава съ съчиненіето на единъ пъленъ „славяно-Български словаръ“, който е вече на свършиане, и за издаването на който азъ мыслихъ, че при първый случай, трѣбва да ся взематъ нѣкои улеснителни мѣрки отъ страна на правителството на Ваше Высочество. За сега, понеже отецъ Неофитъ е тѣй много заслужилъ, азъ имамъ честъ да предложи на Ваше Высочество, за усладене на старѣтъ му дни, да му ся отстѣли едно единовременно пособие отъ двѣ хиляди франки, отъ количеството, назначено въ бюджетъ на настоящата година за подпомаганіе на престарѣли духовни лица.

Ако Ваше Высочество ся съгласявате съ това мое предложение, то азъ Ви ся можъ да благоволите да одобрите настоящий ми докладъ и да подпишете приложенътъ тукъ Указъ.

София, 27-ти августъ 1879 год.

Съмъ, Господарю,

На Ваше Высочество най покоренъ служител и вѣренъ подданикъ

Министъ на Външните Дѣла и Исповѣданіята

М. Балабановъ.

Държавенъ Вѣстникъ

По Министерството на Вътрешните Дѣла.

УКАЗЪ.

№ 150.

Най Александъръ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

Споредъ предложенето на Нашъ Министъ на Вътрешните Дѣла, представено Намъ съ докладъ му отъ 31-ти текущий мѣс. подъ № 2693.

Постановихъ и постановихъ:

Слѣдующий Правилникъ за устройството на Фелдшерските Училища изработенъ отъ Медицински съветъ.

1) Фелдшерското училище ся учредява съ цѣль да приготвя опитни и съ знаніе фелдшери, които да служатъ както въ болница, така и въ войската.

2) Училището ся намѣрва подъ вѣдомството на Медицински Съветъ, а ся управлява отъ единъ Директоръ лѣкаръ, който ся опредѣля въ длѣжността си, по представеніе на Министъ на Вътрешните Дѣла съгласно съ мнѣніето на Медицински съветъ отъ Негово Высочество Князъ. Най близка нагледа надъ вѣдомството има инспекторъ; а ступанская часть вѣда единъ економистъ, който ся назначава най повече измежду опитните фелдшери. Главното наблюдение надъ училището ся вълага на Медицински Съветъ.

3) Училището ся учредява за петдесетъ ученици.

4) Въ училището ся допушкатъ и вънноприходящи ученици, които нѣматъ да плащатъ за ученье, и съ длѣжностъ да служатъ въ болница, една година срѣди една година ученье.

5) Който желае да постъпи въ училището треба да не е помладъ отъ 16 години и не постаръ отъ 23; да знае да чете и пише по български, също да знае и главните молитви.

6) За стажиране въ училището желающитѣ държатъ испытъ, и ся подлагатъ на освидѣтелствование отъ здравието извършвано отъ директоръ наедно съ учителите.

7) Ризи, дрехи (лѣтни и зимни) за учениците ся опредѣлятъ споредъ таблицата, която съставлява директоръ съ инспекторъ и утвърдява Медицински Съветъ. Също и учебните пособия ся опредѣлятъ въ една таблица утвърдявана по сѫщій редъ.

8) Учениците ся лѣкуватъ отъ училищните средства.

9) Директоръ е длѣженъ да наблюдава што учениците въ времето да иматъ всичко потребно; дрехи, храна, помѣщеніе и учебни пособия.

10) Пълниятъ курсъ на учението въ фелдшерското училище е три години, и ся раздѣля на три класа. Ученето ся започва всяка година отъ 1-ти септември и ся свършива на 1-ти юни.

11) Предметътъ които ся преподаватъ въ 1-ти класъ ся слѣдующи:

а) Български Языкъ. Кратка българска граматика, етимологія и синтаксисъ. Писане подъ диктовка.

б) Латински Языкъ. Четене и писане по латински. Етимологія на Латинската Грамматика. За познаване съ найупотребителнѣтъ въ Медицината и фармацевтическата латински термины (названието на болѣстъ, лѣкарствата, нѣщата за превързки, частитъ на тѣлото и т. н.)

в) Аритметика. Първыйтъ четири дѣйствия. Проститъ и десетични дроби и пропорцитетъ.

г) Географія. Кратки понятия за частитъ на съвѣтъ. Общи понятия за физическата Географія. Кратка Географія на България.

д) Кратка българска Исторія.

е) Кратъкъ Катихизисъ.

12) Въ втори класъ ся преподаватъ:

ж) Описателна Анатомія на человѣческото тѣло съ кратко физиологическо изясненіе, а именно: коститъ, мишицъ, свързки, съдоветъ, нервътъ и органи на чувствата, а също вътрешните органи.

3) Хирургія и Десмургія. Общи понятия за хирургическите болѣсти (въспалене, изгорене, изразене, раны, язви, изсипане, исхѣдение, пречупване коститъ и сифилисъ). Общи понятия за цѣлта и правенето хирургическите операции и за участето при тѣхъ фелдшерътъ, а също за хирургическите инструменти. Малкитъ хирургически операции съ правенето имъ на трупъ и на живътъ человѣкъ (кръвопускане, пресаждане шарката вадене зѣби и пр.). Нѣщата за превързане и най употребителните превързки (превързане ранитъ), и язвитъ, завиване (бинтаване), турникетъ, полиспать натягане и противоядие.

и) Фармакогнозія. Фармация и Фармакогнозія съ рецентурата. Общи понятия за лѣкарствените вещества отъ растителното и животното царство. Минералътъ за съставене лѣкъ и способътъ, по които ся съставява лѣкъ. Аптечните форми на лѣкъ. Понятия за силно дѣйствуващи и ядовити средства.

и) Медицинска Полиція. Общи понятия за предваренето отъ болѣститъ. За помощта при нечакани болѣсти и опасни случаи като: отрова отъ дымъ, удушване, удавяне, отровяне, ударяне, нараняване, външи кръвотечения и т. п. Общи понятия за епидемии и за мѣрките да ся предупредятъ.

к) Игіена. Потребътъ и условията за животъ. Подновяването на кръвта. Питатель, храната, подправки. Правила за дышането. Пречистяването на кръвта. Наглѣдътъ на кожата, на двигателните органи. Облеклото, грыжа за органите на разумътъ. Грыжа за здравието сърдъцето занята, споредъ мястото гдѣ живѣтъ.

л) Военно обучение.

13) Предметътъ въ третій класъ:

П. Продължение и повторение уроците на Хирургія и Десмургія, съ практически занятия при болни подъ ръководството на ординаторъ.

П. Служба въ болницата подъ ръководството на старши фелдшери и наблюдението на лѣкарѣ.

III. Дежурството въ болничните палати и приемнициата. Преглеждане новите болни и приблизително опредѣление болѣстта съ показане първоначалната помощъ. Запознаване съ фелдшерския журналъ, правдивата книга и съ историята на болѣстта.

IV. Приготовление лѣкове въ аптеката, аптечно счисление и книговодство.

V. Патологически и Съдебни медицински разрѣзанія (аутопсія) труповете подъ ръководството на лѣкаръ, съставлението при това протоколъ и исполненето другите фелдшерски длѣжности.

14) Общото число недѣлни уроци за първите два класа требва да е не по много отъ 30 и не по малко отъ 18 за всяки класъ, а въ третій класъ не по много отъ 12 (всяки урокъ по часъ), освенъ практическите занятия. Уроците распределятъ въ общо събрание преподавателите, които изработватъ и пространна програма за преподаването.

15) На свършването на учебната година става испытъ по всичките предмети и споредъ резултатъ учениците ся превождатъ въ следующия класъ. Годишните испытания ставатъ въ присъствието на членовете отъ Медицински Съветъ или на лѣкаръ отъ него назначени.

16) Слѣдъ свършването на пълниятъ курсъ, учениците ся държатъ послѣдне испытане отъ всичките предмети, въ присъствието на директоръ, на преподавателите и на единъ представител отъ Медицински Съветъ.

17) Учениците, които издържатъ испытането, получаватъ званието фелдшеръ. Най прилежните и способни ученици освѣнятъ това добиватъ и похвални листове.

18) На всяки вѣспитаници ся дава единъ инструменталенъ наборъ и по единъ екземпляръ отъ прѣтъ въ училището на учебники.

19) Учениците ся удостоени за фелдшери съ длѣжни да служатъ $4\frac{1}{2}$ години за опредѣлена заплата споредъ назначението на Медицински Съветъ; следъ това време тъ ся свободни да служатъ гдѣто искатъ.

20) Учениците въ времето на учението и на службата си слѣдъ свършване, а такоже и за всяка, ако съ прослужили всички узаконенъ срокъ, ся освобождаватъ отъ военна служба.

21) За преподаватели ся приканватъ

Ст. III. Испълнението на това постановление възлагамы
на Нашътъ Министъръ на Финансътъ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ, въ София, на
11-ти септември 1879 година.

На първообразното подписано:

Александъръ.

Приподписано: Министъръ на Финансътъ
Г. Д. Начовичъ.

УКАЗЪ. № 179.

Най-Александъръ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България.

По предложене на Нашътъ Министъръ на Финансътъ
направено Намъ съ докладътъ му подъ № 25 отъ 10-ти
септември текущи, постановихъ и постановявамъ:

Ст. I. Да ся допусне изнасянието по сухо на всички
родъ храны, оевънъ царевица, за въ Южна-Бъл-
гария и въ Македония.

Ст. II. Испълнението на това постановление възлагамы
на Нашътъ Министъръ на Финансътъ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ, въ София, на 11-ти
септември 1879 година.

На първообразното подписано:

Александъръ.

Приподписано: Министъръ на Финансътъ
Г. Д. Начовичъ.

По Военното Министерство.

УКАЗЪ. № 27.

Най-Александъръ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България.

По ходатайството на Тетевенци постановихъ и по-
становявамъ:

Ст. I. Орханийската № 5 пъща дружина да ся на-
рича за напрѣдъ Тетевенска № 5 пъща дружина.

Ст. II. Разрешавамъ на Тетевенската № 5 пъща
дружина да приеме знамято, което ѝ ся подава отъ Тет-
евенци.

Заповѣдамъ на Военниятъ Ни Министъръ да на-
прави потрѣбните распорѣждания върху това.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ, въ София, на 30-ти ав-
густъ 1879 година.

На първообразното подписано:

Александъръ.

Приподписано: Военниятъ Министъръ
Генералъ Паренсовъ.

УКАЗЪ № 28.

Най-Александъръ I.

Съ Божия Милостъ и народната воля

Князъ на България.

Въ означаване на Нашето благоволение къмъ
войската, възлагамы на СЕБЕ СИ зването Шефъ: на Со-
фийската № 1 пъща дружина и на Софийската № 1 пъща
батарея.

Софийската № 1 конна сотня назначавамъ за Соб-
ственецъ Нашъ конвой.

Означавамъ части за напрѣдъ да ся наречатъ:

Софийската № 1 на НАШЕТО Имя дружина.

Софийската № 1 на НАШЕТО Имя пъща батарея.

Сотната Собственецъ Нашъ конвой.

Командиръ на Собственый Нашъ конвой ся на-
мира въ зване Нашъ Адъютантъ.

Казанътъ въ настоящътъ Указъ дружина и батарея
да иматъ на раменниятъ си погони вензелово изображение
на НАШЕТО име.

Заповѣдамъ на Военниятъ Ни Министъръ да на-
прави съответственътъ за това распорѣжданіе.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ, въ София, на
30-ти августъ 1879 година.

На първообразното подписано:

Александъръ.

Приподписано: Военниятъ Министъръ
Генералъ Паренсовъ.

УКАЗЪ.

№ 29.

Най-Александъръ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България.

Споредъ докладътъ на Нашътъ Военниятъ Министъръ
отъ 27-ти августъ подъ № 15. Най утвърдихме проектъ
за положението на Военниятъ Команданти въ мястата
гдѣто има расположена войска.

Заповѣдамъ на Военниятъ Министъръ да приложи
това положение въ видъ на временни правила.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ, въ София, на
27-ти августъ 1879 година.

На първообразното подписано:

Александъръ.

Приподписано: Военниятъ Министъръ
Генералъ Паренсовъ.

УКАЗЪ.

№ 30.

Най-Александъръ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България.

Споредъ докладътъ на Нашътъ Военниятъ Министъръ
отъ 27-ти августъ подъ № 13 и съгласно съ постанове-
нието на Министерски Съветъ, Най утвърдихме проектъ
за образоването на погранични баталони отъ добро-
волци бывши опълченци.

Тоя баталонъ да ся размѣсти по границата на Окру-
зы: Самаковски, Кюстендилски, Джъбенски и Трънски
за пазиане границата а тъй също и за таможенна (им-
тарска) служба.

На Нашътъ Военниятъ Министъръ, а въ каквато ся
следва на Министрите на Вътрешните Дѣла и на Финан-
сътъ заповѣдамъ да приведатъ въ испълнение озna-
ченниятъ проектъ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ, въ София, на 27-ти
августъ 1879 год.

На първообразното подписано:

Александъръ.

Приподписано: Военниятъ Министъръ
Генералъ Паренсовъ.

УКАЗЪ.

№ 31.

Най-Александъръ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България.

Споредъ докладътъ на Военниятъ Министъръ отъ
27-ти августъ подъ № 12, на основане 126 ст. отъ
Конституцията на Княжеството и съгласно съ мнението на
Министерски Съветъ, постановихъ и постановявамъ:

За покриване първоначалниятъ текущи разноски за
сформироването на пограничниятъ баталонъ и за построя-
ване на казармы, взамънъ на изгорѣлътъ въ г. София,
да ся открие въ распоряжение на Военниятъ Министъръ
кредитъ отъ триста хиляди франка отъ средствата на
казната.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ, въ София, на
27-ти августъ 1879 година.

На първообразното подписано:

Александъръ.

Приподписано: Военниятъ Министъръ
Генералъ Паренсовъ.

УКАЗЪ.

№ 32.

Най-Александъръ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България.

Споредъ представленето на Нашътъ Военниятъ Ми-
нистъръ.

Назначаватся лѣкаръ въ пъщите дружи-

ни:

Доктори по Медицината: Дугановъ въ Кюстен-
дилската № 2 отъ 1-ти юли т. година; Шмаровъ въ
Радомирската № 3 отъ 1-ти августъ т. година; Черенъ
въ Видинската № 6 отъ 9-ти юли т. година; Гель-
бергъ въ Врачанска № 8 отъ 1-ти февруари т. год.;
Рачовъ въ Ловчанска № 11 отъ 15-ти августъ тая
година; Сельвели въ Рущукската № 14 отъ 16-ти
юни т. година; Михайлоловъ въ Силистренската
№ 18 отъ 16-ти августъ т. година.

Лѣкарътъ: Бочаровъ въ Софийската № 1 на НА-

ШЕТО има отъ 1-ти августъ т. година, Золотовичъ въ
Ломъ-Паланската № 7 отъ 1-ти августъ т. година.

Превежда ся: Лѣкарътъ на Ловчанска № 11
дружина Докторъ по Медицината Тодоровъ въ Габров-
ската № 12 пъща дружина.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ, въ София, на
1-ти септември 1879 г.

На първообразното подписано:

Александъръ.

Приподписано: Военниятъ Министъръ
Генералъ Паренсовъ.

Княжески приказъ по Военното вѣдомство.

№ 24.

На пожарътъ, който избухна въ столицата презъ
нощта на 11-ти срѣдь 12-ти августъ, офицерите които
са намиратъ въ София, показаха енергия, храбростъ и само-
пожертвоване, достойни за всичка похвала. Като не глѣ-
даха на очивидната опасностъ, на която ся излагаха, при-
старанието да овладѣятъ пожарътъ, тѣ въ всичкото
время работиха съ собствените си ръце, гасяха пожарътъ,
уединяваха съсѣдните къщи, и съ свойъ примеръ възбуж-
даха рвенето на съдатътъ.

Като считамъ за Нашъ голѣмо удоволствие гласно
да заявя за блестящето повѣденіе на всичките офицери
и съдати, които съ своите усилия въспрѣха распростране-
нието на пожарътъ.

Обявявамъ Нашата дѣлбока признателностъ на Нашътъ
Военниятъ Министъръ Генералъ Паренсовъ, който съ своите
енергични распорѣжданія спаси градътъ отъ голѣми бѣд-
ствія; тъй също Най благодаримъ на Команданть Маоръ Чилеевъ, на капитанътъ: Плеве, Ясенски, Кател-
никовъ, Декенлейнъ, Графъ Есенть-Стенбокъ-Ферморъ,
Боцевичъ и Мазуркевичъ, — на щабъ-капитанътъ: Рябин-
кинъ, Глински, Фрости и Сокалски, — на поручикътъ: Со-
логубъ, Даниловъ, Мосоловъ, Токмачевъ, Ползиковъ и
Ивановъ, — на подпоручикътъ: Фрейманъ, Поповъ, Александровъ,
Бендеровъ, Увалевъ, Казаровъ и Петруновъ, — на
прaporщикътъ: Боневъ, Князъ Гедроицъ, Холмски, Дер-
янчевъ, Агура и Златарски:

Благодаримъ на всички унтеръ-офицери и съдати
които юначки испълниха дѣлгътъ си.

Настоящій Приказъ да ся прочете въ всичките роти,
батареи и сотни.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ, въ София на 18-ти
августъ 1879 година.

На първообразното подписано:

Александъръ.

Съ подлиннымъ вѣрно:

Началникъ Отдѣленія Военнаго Министерства Гене-
ралнаго Штаба Капитанъ Соловьевъ.

ПРИГОВОРЪ.

1879 година 20-ти августъ спорѣдъ Указътъ на Негово
Высочество Българскій Князъ, временнѣтъ Полевой
Воененъ Съдъ въ градътъ Шуменъ въ открыто съдебно
засѣданіе въ което присъствоваха:

